

Byla C-284/03

Belgijos Karalystė

prieš

Temco Europe SA

(Cour d'appel de Bruxelles prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Šeštoji PVM direktyva – 13 straipsnio B dalies b punktas – Atleidžiami nuo mokesčio sandoriai – Nekilnojamojo turto nuoma – Tariamą naudojimosi sutartis“

Sprendimo santrauka

Mokesčių teisės nuostatos – Teisės aktų derinimas – Apyvartos mokesčiai – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema – Šeštosios direktyvos numatytas atleidimas nuo mokesčių – Nekilnojamojo turto nuomos atleidimas nuo mokesčio – Sėvoka – Tariamą teisės naudotis už mokestį, nustatytą atsižvelgiant į užimamą plotą, suteikimas – Traukimas – Sėlyga – Sutartys, kuriomis siekiama tik suteikti teisę pasyviai naudotis patalpomis ar nekilnojamojo turto plotu už atlygą, susietą su naudojimosi jais trukme

(Tarybos direktyvos 77/388 13 str. B dalies b punktas)

Šeštosios direktyvos 77/388 dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas 13 straipsnio B dalies b punktas turi būti aiškinamas ta prasme, kad sandoriai, kuriais viena įmonė, sudarydama kelias skirtingas sutartis su susijusioms įmonėmis, tuo pat metu suteikia tariamą teisę naudotis nekilnojamojo turto už mokestį, iš esmės nustatytą atsižvelgiant į užimamą plotą, jei įvykdytomis sutartimis buvo siekiama tik suteikti teisę pasyviai naudotis patalpomis ar nekilnojamojo turto plotu už atlygą, susietą su naudojimosi jais trukme, laikomi sandoriais, apimančiais „nekilnojamojo turto nuomą“ šios nuostatos prasme, o ne paslaugų teikimu, kuris galėtų būti kvalifikuojamas kitaip.

(žr. 28 punktą ir rezoliucinės dalį)

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija)

SPRENDIMAS

2004 m. lapkričio 18 d. (*)

„Šeštoji PVM direktyva – 13 straipsnio B dalies b punktas – Atleidžiami nuo mokesčio sandoriai – Nekilnojamojo turto nuoma – Tariamą naudojimosi sutartis“

Byloje C-284/03,

dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagal EB 234 straipsnį,

pateikto *Cour d'appel de Bruxelles* (Belgija) 2003 m. birželio 19 d. sprendimu, užregistruotu Teisingumo Teisme 2003 m. liepos 2 d., byloje

Belgijos Karalystė

prieš

Temco Europe SA,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas P. Jann, teisėjai A. Rosas (pranešėjas), S. von Bahr, R. Silva de Lapuerta ir K. Lenaerts,

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,

sekretorė M.-F. Contet, vyriausioji administratorė,

atsižvelgdamas į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2001 m. balandžio 1 d. posėdžiui,

išnagrinęjųs pastabas, pateiktas:

– Belgijos Karalystės, atstovaujamos E. Dominkovits, padedamos advokatai B. van de Walle de Ghelcke ir C. Louveaux,

– *Temco Europe SA*, atstovaujamos advokatės J.-P. Magremanne,

– Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos E. Traversa ir C. Giolito,

susipažinęs su 2004 m. gegužės 4 d. pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaitavimo pagrindas 13 straipsnio B dalies b punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas byloje *Temco Europe SA* (toliau – *Temco Europe*) prieš Belgijos Karalystę dėl tariamai klaidingai šios įmonės išskaityto 137 125,53 EUR (5 531 639 BEF) pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) ir 13 708,51 EUR (553 000 BEF) fiskalinės baudos, priskaitavus prie šio sumo įstatymu nustatytas palūkanas, išieškojimo iš *Temco Europe*.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Šeštosios direktyvos X dalies „Atleidimas nuo mokesčių“ 13 straipsnyje „Atleidimas nuo mokesčio šalies teritorijos ribose“ numatyta:

„<...>

B. *Kiti atleidimo nuo mokesčio atvejai*

Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų, valstybės narės atleidžia nuo mokesčio toliau nurodytą veiklą taikydamos sąlygas, kurias jos turi nustatyti siekdamos užtikrinti, kad atleidimas nuo mokesčio būtų teisingas ir sąžiningas ir kad būtų užkirstas kelias galimam mokesčio vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui:

<...>

b) nekilnojamojo turto nuoma, išskyrus:

- 1) apgyvendinimą, kaip apibrėžta valstybių narių teisėje, viešbučiuose ar panašias funkcijas vykdančiuose įstaigose, įskaitant ir apgyvendinimą poilsio vietose ar stovyklauti įrengtose vietose;
- 2) patalpų ir vietos nuomą automobilių stovėjimui;
- 3) pastoviai instaliuotų įrenginių ir mašinų nuomą;
- 4) seifų nuomą.

Valstybės narės gali dar labiau riboti šio atleidimo nuo mokesčio;

<...>“

Nacionalinės teisės aktai

4 Belgijos civilinio kodekso 1709 straipsnyje nustatyta:

„Pagal daiktų nuomos sutartį viena šalis įsipareigoja duoti kitai šaliai daiktą laikinai naudotis juo už užmokestį, o kita šalis įsipareigoja mokėti nuomos mokestį.“

5 Pridėtinės vertės mokesčio kodekso (toliau – PVM kodeksas) 44 straipsnio 3 dalies 2 punkte numatyta, kad nuo PVM mokesčio atleidžiama „nuomos sutartis, nuoma ir nekilnojamojo turto nuoma, taip pat naudojimasis šiais daiktais, laikantis 19 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų <...>“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

6 Prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas išdėsto pagrindinės bylos faktines aplinkybes:

„SA Temco Europe pastatų valymo ir priežiūros veikla yra apmokestinama PVM <...>.

Temco Europe nuosavybės teisėmis priklauso 107–117-is *Chaussée de Ruisbroeck* nekilnojamasis turtas. 1993 m. pabaigoje – 1994 m. pradžioje ji atliko pastato Nr. 111 įrengimo darbus ir už jų atlikimą išskaitė PVM. Šiame pastate ji savo biuro neturi.

SA Temco Energy Management Company, SA Publi-round ir SA Petrus yra tos pačios grupės įmonės, kurioms, įskaitant SA Temco Europe, vadovauja bendra vyriausioji valdyba.

1994 m. vasario 1 d. SA Temco Europe pasirašė su šiomis trimis įmonėmis sutartis, – jos šalių laikomos teisių turto perleidimo sutartimis (toliau – sutartys), – kuriomis SA Temco Europe

Įsipareigoja leisti visoms įmonėms, teisiškai turintiems (toliau – įgijėjams), užsiimti veikla šiame pastate pagal teisiškai turintį perleidėjo (toliau – perleidėjas) administracijos priimtą sprendimą, nesuteikiant jokių specialių teisiškai jokių pastato dalį. Dokumentai, pateisinantys įgijėjo veiklą ir administracijos tarybos sprendimą, nebuvo pateikti.

Sutartys sudarytos įgijėjo, kuriam suteikta išimtinė teisė naudotis patalpomis vykdant savo veiklą, laikantis teisiškai perleidėjo nustatytos vidinės tvarkos, veiklos laikotarpiui, tačiau perleidėjo administracijos taryba bet kuriuo momentu be išankstinio įspėjimo gali pareikalauti iš įgijėjo atlaisvinti perleistas patalpas.

Įgijėjas atsako už visą su savo veikla susijusį išlaidų sumokėjimą. Dujos ir elektra apskaituojami pagal jų suvartojimą, o bendros išlaidos apskaituojamos pagal užimamą plotą m². Taip pat jis atsako už užimamų patalpų sugadinimų remontą, laikantis perleidėjo administracijos nustatytų kriterijų.

Mokama metinė nuoma yra atitinkamai 3 500 (BEF) už 1 m² už biuro patalpas, 1 000 (BEF) už 1 m² už sandėliavimo patalpas, priskaitavus 0,4 % nuo įgijėjo apyvartos be PVM ir 5 000 (BEF) per metus už kiekvieną darbuotoją.

Sutarties šalys akivaizdžiai netaikė civilinio kodekso 1709 straipsnio.

Vidaus tvarkos taisyklės numato įėjimo į pastatą ir valymo taisykles, galimybę iškabinti reklamines iškabas, neribotą teisę perleidėjo prižiūrėti, taip pat įgijėjo pareigą rūpintis:

- telefono, vandens, dujų, elektros, šildymo prietaisų prijungimu, susitarus su kitais patalpas naudojančiais asmenimis,
- bendru visų patalpoje įsikūrusių įmonių gretimų automatų, valgyklos, dušų naudojimu,
- važiuojamosios dalies ir stovėjimo aikštelės naudojimu,
- sandėliavimu ir kanalizacijos naudojimu.

SA Temco Europe nesuteikia jokios su šia sutarimi susijusios naudingos informacijos.

1996 m. rugsėjo 30 d. žodinio proceso metu PVM administracijos auditorius konstatavo:

- dvi pastate įsikūrusios įmonės pasirašė sutartis po to, kai buvo paskelbta dėl jų buveinės persikėlimo į ginčijamą pastatą,
- jokia sutarimi nuostata neriboja įgijėjo veiklos bei naudojimosi patalpomis,
- nėra jokios kontrolės dėl nuomos dalies, susijusios su apyvarta, kurios 7 % tenka SA Petrus, 6 % SA Publi-round ir 0 % SA Temco Energy,
- pastate įsikūrusios įmonės turi raktą nuo įėjimo į pastatą, pastatas nėra saugomas, jame nėra durininko, todėl vidaus tvarkos taisyklėse numatytas įėjimo ribojimas yra tik formalus.

Neginčijama dėl įmonių, kurios buvo įsikūrusios pastatuose proceso metu.“

7 Po patikrinimo *Administration de la TVA, de l'Enregistrement et des Domaines* (Registro ir valdybos PVM administracija) (toliau – administracija) konstatavo, kad sudarytos sutartys iš tikrųjų yra nekilnojamojo turto nuomos sutartys, kurios pagal PVM kodekso 44 straipsnio 3 dalies 2 punktą, atitinkantį Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punktą, yra atleidžiamos nuo

PVM, todėl PVM išskaitymas už pastato Nr. 111, *Chaussée de Ruisbroek*, rengimo darbus nėra pagrįstas.

8 Todėl administracija pareikalavo iš *Temco Europe* sumokėti 137 125,53 EUR (5 531 639 BEF) tariamai klaidingai išskaitytą PVM ir 13 708,51 EUR (553 000 BEF) fiskalinį baudą, priskaičius prie šio sumo statymu nustatytas palūkanas.

9 *Temco Europe* atsisakius sumokėti minėtas sumas, administracija nustatė priverstines priemones. *Temco Europe* pareiškus prieštaravimą dėl šios priemonės, 2000 m. lapkričio 29 d. sprendimu *Tribunal de première instance de Bruxelles* (Briuselio pirmosios instancijos teismas) (Belgija) jas panaikino. Belgijos Karalystė dėl sprendimo padavė apeliacinį skundą prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

10 *Cour d'appel de Bruxelles* (Briuselio apeliacinis teismas) klausia dėl švokos „nekilnojamojo turto nuoma“ Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkto prasme, atsižvelgiant į sudarytas ir vykdytas sutartis pagrindinėje byloje. Prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas šiuo klausimu patikslina:

„Nagrinėjamu atveju tarp tarpusavyje susijusių perleidėjo ir įgijėjo buvo pasirašytos nelygiateisės sutartys, kuriomis įgijėjams buvo suteikta tariama naudojimosi pastatu teisė. Šios sutartys akivaizdžiai buvo sudarytos, siekiant išvengti nuomos sutarties ir nekilnojamojo turto nuomos švokos.“

Šios sutartys turi būti nagrinėjamos, atsižvelgiant į tiesioginį ryšį tarp minėto įmonės, kurios visos priklauso tai pačiai grupei (tai garantuoja įgijėjams naudojimosi pastovu), ir tinkamo sutarčių vykdymo.

Sutarčių vykdymas parodo, kad įgijėjai turi pastovią ir neribotą teisę patekti į patalpas, be to, jiems yra užtikrintas į biurą ir parduotuvę patalpų užimtumo pastovumas.“

11 Šiomis aplinkybėmis *Cour d'appel de Bruxelles* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui prejudicinį klausimą:

„Ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punktas gali būti aiškinamas ta prasme, kad sandoriai, atitinkantys pagal Belgijos teisę neapibrėžtos formos sutartį, kuria įmonė skirtingomis sutartimis susijusioms įmonėms tuo pačiu metu suteikia tariamą teisę naudotis tuo pačiu pastatu už mokestį, nustatytą dalimis, tačiau iš esmės atsižvelgiant į užimamą plotą, atsižvelgiant į tai, kad įgijėjo ir perleidėjo nelygiateisė padėtis pašalinama, nes įmonės vadovauja ta pati bendra valdyba, pagal Bendrijos teisę yra nekilnojamojo turto nuoma ar, kitais žodžiais sakant, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkto Bendrijos teisės savarankiška švoka „nekilnojamojo turto nuoma“ apima naudojimąsi nekilnojamojo turto už atlygą, vykdant kitokių nei ekonominę įmonės veiklą – PVM kodekso 44 straipsnio 3 dalies 2 punkto švoka, – t. y. tariamai suteikiant teisę neapibrėžtam laikotarpiui, nenustačius mėnesinio atlygio ir nesuteikiant išimtinės naudojimosi teisės, kuri yra nepastovi ir iš dalies priklausoma nuo kitos šalies pelno, atsižvelgiant į tai, kad įgijėjo ir perleidėjo nelygiateisė padėtis pašalinama, nes įmonės vadovauja ta pati bendra valdyba?“

Prejudicinis klausimas

12 Prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas klausia, ar pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punktą „nekilnojamojo turto nuomos“ sandoriai atitinka sandorius, kuriais įmonė skirtingomis sutartimis, sudarytomis su susijusiomis įmonėmis, tuo pačiu metu joms suteikia tariamą teisę naudotis tuo pačiu pastatu už mokestį, nustatytą atsižvelgiant į užimamą

plot?.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

13 *Temco Europe* pritaria, kad sutartys, pripažintos nesančiomis nuomos sutartimis pagal Belgijos teisę, neatitinka nuomos apibrėžimo Bendrijos teisės prasme, nes jose nenumatyta išimtinai naudojimosi pastatu teisė, ši teisė yra tariamojo pobūdžio ir atlygis nustatytas atsižvelgiant tik į naudojimosi pastatu trukmę.

14 Belgijos Karalystės tvirtinimu, norint įvertinti sutarties pobūdį, reikia atsižvelgti į jos vykdymo sąlygas, neatsižvelgiant į šią sąlygą formuluotes. Be to, ji pabrėžia būtinybę atsižvelgti į atleidimo nuo mokesčio, numatyto Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkte, *ratio legis*, t. y., kokiomis aplinkybomis šis atleidimas buvo nustatytas, į minėtų direktyvos galutinį tikslą ir jos bendrą struktūrą. Sutarties galiojimo termino kriterijus neturėtų būti aiškinamas taip, kad jos terminas visuomet turėtų būti nustatomas sutarties sudarymo momentu. Dėl naudojimosi tariamo pobūdžio Belgijos Karalystė tvirtina, kad šiuo atveju kalbama apie įsipareigojimo panaikinimo būdą, kuris nekvestionuoja teikiamos paslaugos esmės.

15 Komisija pabrėžia, kad prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas pats pripažino sutartis nelygiateisėmis ir fiktyviomis, nes jos akivaizdžiai buvo sudarytos, siekiant išvengti „nekilnojamojo turto nuomos“ sąvokos. Jos manymu, nacionalinis teismas turi atsižvelgti į tikrus faktus ir neapsiriboti tik sutarties formuluotėmis. Ji taip pat tvirtina, kad turėtų būti preziumuojamas ketinimas išvengti mokesčio, atsižvelgiant į tai, kad nėra sutarties sudarymo tinkamų ekonominių motyvų arba kad minėtas teismas, nagrinėdamas bylą iš esmės, turėtų pasiremti piktnaudžiavimo teise sąvoka, kuri Teisingumo Teismas išnagrinėjo kitomis aplinkybomis.

Teisingumo Teismo atsakymas

16 Visų pirma primintina, kad, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatyti atleidimo nuo mokesčio atvejai yra Bendrijos teisės sąvokos, ir todėl turi būti apibrėžiamos Bendrijos lygmeniu (žr. 2000 m. rugsėjo 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Airiją*, C-358/97, Rink. p. I-6301, 51 punktą; 2003 m. sausio 16 d. Sprendimo *Maierhofer*, C-315/00, Rink. p. I-563, 25 punktą ir 2003 m. birželio 12 d. Sprendimo *Collis*, C-275/01, Rink. p. I-5965, 22 punktą).

17 Antra, sąvokos, naudojamos atleidimui nuo mokesčio, numatytam Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje, apibrėžti, turi būti aiškinamos siauriau, nes jos sudaro leidžiančias nukrypti nuo bendro principo, pagal kurį PVM apmokestinamos visos įmonės už atlygą teikiamos paslaugos, nuostatas (žr. minėto sprendimo *Komisija prieš Airiją*, 52 punktą; 2001 m. sausio 18 d. Sprendimo *Stockholm Lindöpark*, C-150/99, Rink. p. I-493, 25 punktą, ir minėto sprendimo *Sinclair Collis* 23 punktą). Kaip generalinis advokatas teisingai pažymėjo išvados 37 punkte, reikalavimas aiškinti siauriau nereiškia, kad sąvokos, naudojamos atleidimui nuo mokesčio apibrėžti, turėtų būti aiškinamos taip, kad jos prarastų savo poveikį.

18 Dėl Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkte numatyto atleidimo nuo mokesčio konstatuotina, kad ši nuostata neapibrėžia sąvokos „nuoma“ ir nėra susijusi su šiuo klausimu valstybių narių teisės aktuose nustatytomis sąvokomis (žr. 2001 m. spalio 4 d. Sprendimo „*Goe Wonen*“, C-326/99, Rink. p. I-6831, 44 punktą ir minėto sprendimo *Sinclair Collis* 24 punktą). Minėta nuostata turėtų būti aiškinama, atsižvelgiant į aplinkybes, kurioms esant ji buvo nustatyta, galutinai šeštosios direktyvos tikslą ir jos bendrą struktūrą, ypač atkreipiant dėmesį į atleidimo nuo mokesčio *ratio legis* (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo „*Goed Wonen*“ 50 punktą).

19 Daugelyje sprendimų Teisingumo Teismas apibrėžė nekilnojamojo turto nuomos sąvoką

Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkto prasme, kuris iš esmės reiškia, kad nuomotojas įsipareigoja suteikti teisę nuomininkui naudotis nekilnojamuoju turtu kaip savininkui nustatytu laikotarpiu už užmokestį, jokiam kitam asmeniui negalint pasinaudoti šia teise (šiuo klausimu žr. minėto sprendimo „*Goed Wonen*“ 55 punktą; 2001 m. spalio 9 d. Sprendimo *Mirror Group*, C-409/98, Rink. p. I-7175, 31 punktą ir sprendimo *Cantor Fitzgerald International*, C-108/99, Rink. p. I-7257, 21 punktą; 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Seeling*, C-269/00, Rink. p. I-4101, 49 punktą ir minėto sprendimo *Sinclair Collis* 25 punktą).

20 Nors šiuose sprendimuose Teisingumo Teismas ne kartą rodo, kad nuomos terminas reikalingas, siekiant atskirti nekilnojamojo turto nuomos sutartį, kuri susijusi su sąlygiškai pasyvia veikla laiko atžvilgiu ir kuria pridėtiną vertę labai nepadidinama (žr. šiuo klausimu minėto sprendimo „*Goed Wonen*“ 52 punktą), nuo kitų veiklų, susijusių arba su pramone ir prekyba, kurios kaip išimtys numatytos Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkto 1–4 dalyse arba kurių tikslas atitinka paslaugos teikimą, o ne daikto perleidimą, pvz.: teisę naudotis golfo aikštele (minėto sprendimo *Stockholm Lindöpark* 24–27 punktai), teisę naudotis tiltu už kelių mokestį (minėtas sprendimas *Komisija prieš Airiją*) ar teisę rengti cigarečių automatus prekybinėse vietose (minėto sprendimo *Sinclair Collis* 27–30 punktai).

21 Nuomos terminas nėra vienintelis elementas, kuriuo remiantis nuomos sutartis priskiriama nekilnojamojo turto nuomos sutartiai Bendrijos teisės prasme, nors apgyvendinimo termino trumpumas gali būti tinkamas kriterijus atskirti apgyvendinimą viešbutyje nuo gyvenamosios patalpos nuomos (1998 m. vasario 12 d. Sprendimo *Blasi*, C-346/95, Rink. p. I-481, 23 ir 24 punktai).

22 Bet kokių atvejų nėra būtina nustatyti termino sutarties sudarymo momentu. Be to, reikia atsižvelgti į sutartinę santykį realumui (minėto sprendimo *Blasi* 26 punktas). Taigi nuomos sutarties terminas gali būti sutrumpintas ar prailgintas bendru šalių sutarimu sutarties vykdymo metu.

23 Antra vertus, nors nuomininko atlygis, kuris griežtai priklauso nuo naudojimosi nuomotojo daikto termino, geriausiai atspindi nuomos sutarties pasyvų pobūdį, negalima daryti išvados, kad atlygis, atsižvelgiant ir į kitus elementus, leistų nukrypti nuo „nekilnojamojo turto nuomos“ kvalifikacijos Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkto prasme, ypač todėl, kad kiti elementai, kuriuos turi būti atsižvelgiama, yra akivaizdžiai antraeiliai, nes atlygio dalis priklauso nuo termino ir neapima kitų paslaugų, nesusijusių su daikto perleidimu naudojimui.

24 Galiausiai dėl nuomininko išimtinės naudojimosi nekilnojamuoju turtu teisės primintina, kad ji gali būti apribota su nuomotoju sudaryta sutartimi ir susijusi tik su tuo nekilnojamuoju turtu, kuris yra nurodytas sutartyje. Be to, nuomotojas gali pasilikti sau teisę reguliariai lankytis nuomojamame pastate. Be to, nuomos sutartimi gali būti nustatytos bendro naudojimosi patalpos.

25 Tokie sutartyje nustatyti naudojimosi nuomojamomis patalpomis ribojimai nepanaikina šio naudojimosi išimtinės teisės, kurios neturi statymu ar sutartimi nenumatyti asmenys, galintys pasinaudoti teise į daiktą, kuris yra nuomos sutarties objektas.

26 Kai dėl sutarties nagrinėjamo atveju, prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas turi atsižvelgti į visas jos sudarymo aplinkybes, kad išsiaiškintų jos elementus ir įvertintų, ar ji gali būti kvalifikuojama kaip „nekilnojamojo turto nuoma“ Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkto prasme.

27 Šis teismas taip pat turi patikrinti, ar sutartimis, kurios buvo vykdomos, buvo siekiama tik suteikti teisę pasyviai naudotis patalpomis arba nekilnojamojo turto plotu už atlygą, susietą su naudojimosi jais trukme, ar teikti kitaip kvalifikuojamas paslaugas.

28 Atsakymas ? pateiktas klausimui yra toks:

Pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio B dalies b punktą sandoriai, kuriais viena ?monė, sudarydama keletą skirtingų sutarčių su atitinkamomis ?monėmis, tuo pat metu joms suteikia tariamą teisę naudotis nekilnojamoju turtu už mokestį, iš esmės nustatytą atsižvelgiant ? užimamą plotą, jei ?vykdytomis sutartimis buvo siekiama tik suteikti teisę pasyviai naudotis patalpomis ar nekilnojamojo turto plotu už atlygą, susietą su naudojimosi jais trukme, laikomi sandoriais, apimančiais „nekilnojamojo turto nuomą“ šios nuostatos prasme, o ne paslaugų teikimu, kuris galėtų būti kvalifikuojamas kitaip.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

29 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų nacionalinio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimui turi spręsti nacionalinis teismas. Kitą šalį, pateikusi Teisingumo Teismui pastabas, išlaidos nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos dėl valstybių narių statymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaitavimo pagrindas 13 straipsnio B dalies b punktas turi būti aiškinamas ta prasme, kad sandoriai, kuriais viena ?monė, sudarydama kelias skirtingas sutartis su atitinkamomis ?monėmis tuo pat metu suteikia tariamą teisę naudotis nekilnojamoju turtu už mokestį, iš esmės nustatytą atsižvelgiant ? užimamą plotą, jei ?vykdytomis sutartimis buvo siekiama tik suteikti teisę pasyviai naudotis patalpomis ar nekilnojamojo turto plotu už atlygą, susietą su naudojimosi jais trukme, laikomi sandoriais, apimančiais „nekilnojamojo turto nuomą“ šios nuostatos prasme, o ne paslaugų teikimu, kuris galėtų būti kvalifikuojamas kitaip.

Parašai.

* Proceso kalba: prancūzų.